

BİRCAN YILDIRIM

Olağanüstü Anlar İçin

EV YAPIMI
MUCİZELER

DESTEK YAYINLARI: 1762

KİŞİSEL GELİŞİM: 308

BİRCAN YILDIRIM / OLAĞANÜSTÜ ANLAR İÇİN EV YAPIMI MUCİZELER

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü,
telif hakkı sahibinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Destek Yapım Prodüksiyon Dış Tic. A.Ş.

Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun

Yayın Koordinatörü: Özlem Esmergül

Üretim Koordinatörü: Semran Karaçayır

Editör: Özlem Esmergül

Son Okuma: Devrim Yalkut

Kapak Tasarım: İlknur Muştu

Sayfa Düzeni: Melike Doğan

Sosyal Medya-Grafik: Mesud Topal-Nursefa Üzüm Kalender-Samet Ersöz

Reklam ve Tanıtım: Işıl Ilgıt Şimşek-Selen Çavuşoğlu

Destek Yayınları: Mayıs 2023

Yayıncı Sertifika No. 43196

ISBN 978-625-441-915-7

© Destek Yayınları

Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul

Tel. (0) 212 252 22 42

Faks: (0) 212 252 22 43

www.destekdukkani.com

info@destekyayinlari.com

facebook.com/DestekYayinevi

twitter.com/destekyayinlari

instagram.com/destekyayinlari

Destek Dukkan

Deniz Ofset – Çetin Koçak

Sertifika No. 48625

Maltepe Mahallesi

Hastane Yolu Sokak No. 1/6

Zeytinburnu / İstanbul

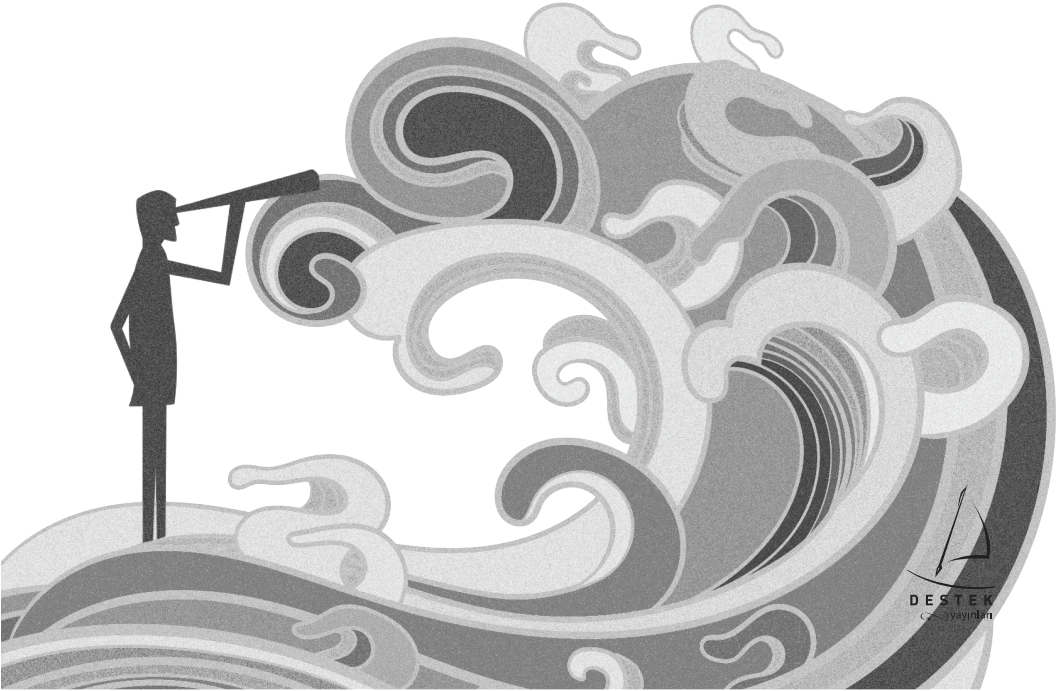
Tel. (0) 212 613 30 06

BİRCAN YILDIRIM

Olağanüstü Anlar İçin

EV YAPIMI MUCİZELER

İÇİNDEKİLER

I. BÖLÜM

BÜYÜK MUCİZELER, KÜÇÜK ŞEYLERİN TOPLAMIDIR.....11

Eğer Bir Şeyi Gizlemek İstiyorsan Onu Göz Önünde Bir Yere Bırak.....	15
Küçük Şeylerin Büyük Etkisi.....	19
Onu da Mutlu Et.....	25
Kaktüsle Kodlama.....	28
Kaktüs Toprağında Pembe Kuvars.....	30
Pembeli Kaktüs Günlüğü.....	34
Olağanüstü Anları Sihirli Taşlarla Destekle.....	59

II. BÖLÜM

SÖZÜN GÜCÜ.....	61
Kaderin Kalemî Sözdür.....	61
Sözün Gücü.....	69
Suya Söyle Götürsün, Havaya Söyle Getirsin.....	73
Su ve Söz İlişkisi.....	81
Suyun Hafızasını Yenileme.....	89
Havayla Söz İlişkisi.....	93

Dillendirmenin Gücü Adına	93
Dillendirme Çalışması.....	101
Dokuz Gün Bebeğiyle Mucizelerin İzini Sür.....	103
Dokuz Gün Bebeğiyle Sihirli Konuşmalar.....	107
Duruşunu Değiştir	109
Ah Bu Şarkıların Gözü Kör Olsun.....	111
Söz Ustasının Günlük Egzersizleri	117
Susma Egzersizi.....	117
Telefona Veda Egzersizi.....	118
İyi Söz Söyleme Egzersizi.....	119
Dedikodu Yapma	120
Burca Özel Vazgeçilmezlik Çalışması.....	125
Burca Özel Ruhsal Şifa Çalışması.....	135
Doğru Nefes Alıp Vermenin Adımları.....	136
Pembe Kuvars Taşıyla Aşk Enerjisine Kodlanma	141
Sitrin Taşıyla Para ve Kazanç Enerjisine Kodlanma.....	145
Kaplan Gözü Taşıyla Nazardan ve Negatif Enerjiden Arınma	149
Aventurin Taşıyla Şans ve Kısmet Enerjisine Kodlanma	153
Bilinçaltı Kodlarından ve Geçmişin Yükünden Arınma.....	157
Ametist Taşıyla Dişil Enerjiye ve Sevgiye Kodlanma	159
Dumanlı Kuvars Taşıyla Çakra Açma Çalışması.....	161
Lal Taşıyla Cinsel Enerjiye Kodlanma	163
Yıldız Taşıyla Rüyalara Kodlanma.....	165

Amazonit Taşıyla Karasevdaya Davet.....	167
Dumortroit Taşıyla Başarı Enerjisine Kodlanma.....	169
Kristal Kuvars Taşıyla Bağışıklık, Gençlik ve Güzellik Enerjisine Kodlanma.....	171
Son söz	173

Canımı acıtan insanların dost olmadığını anladım. “Dost acı söyleyen değildir, acıyı bile tatlı söyleyebilir...” derler ya, yaşadım, gördüm, inandım. Bu insanların beni Allah’a yaklaştırmadıklarını, aksine kendimden bile uzaklaştırdıklarını fark ettim. Ve onlardan ayrıldım... Her birinden vazgeçtim. Çünkü bazen öldürmeye çalışmak yerine, vazgeçmeyi tercih etmek çok daha etkili bir çözümdür. Kendimden ve Allah’tan uzaklaştıkça kayboluyordum, yapayalnız hissediyordum kendimi. Anladım ki Allah hiç kimseyi ve hiçbir tecrübeyi tesadüfen çıkarmıyor karşımıza. Her birinden alacağımız dersler, çıkaracağımız sonuçlar var. İnsanı nankörler kadar geliştiren, sevgiye ve güvene yöneltebilecek başka kimse yok. Güvenmeyi de, sevmeyi de, gelişmeyi de nankörlerden öğreniyormuş insan. Hepsi bu güzel dersleri öğrenebilelim diye birer araçmış sadece.

Yaşadığım süreç beni sizlerle ve sizin gibi güzel insanlarla bir araya getirdi. Bunun için ne kadar şükretsem az. Allah sonuza dek sürdürmek istediğim birçok arkadaşlığı verdi bana. Bütün zehirli ilişkileri de sonlandırdı.

Allah’a şükür. Hayatıma girdiğiniz için binlerce kez şükürler olsun. İyi ki varsınız. Bana güvendiğiniz için, farkında bile olmadan gözyaşlarıma ve acılarıma ortak olduğunuz için hakkınızı helal edin.

Her şey her zaman gönlünüze göre olsun inşallah. Biz yıllardır birbirimizi iyileştiriyoruz, şifa oluyoruz ve biz kocaman bir aileyiz. Hepimiz biriz canlarımız. Sıkıntıya ya da dara düştüğümüzde yanımızda kimse olmasa bile eminiz ki önce Allah var, sonra da bulut kardeşler...

Biz hep bir aradayız, biriz...

I. BÖLÜM

BÜYÜK MUCİZELER, KÜÇÜK ŞEYLERİN TOPLAMIDIR

Kime sorsan hayatındaki büyük yol ayrımlarından, karşılaşmalardan, dönüşümlerden, döngülerden ve kırılmalardan söz edecektir yaşadığı büyük mucizeleri anlatmak için. Toplasan iki elin parmaklarını geçmeyecektir o büyük mucizeler... Hayatında bir kere çok istediği işi almıştır, çok hoşlandığı biriyle sonunda bir ilişki yaşamıştır, sevmediği şehri terk etmeyi başarmıştır, yeni bir düzen kurmuştur, çocuk sahibi olmuştur, şimdi kendi yağında kavrulup gidiyordur işte. Hepsi bu... Asgari müşterekte hayatta kalmanın yolunu bulmuş olmak, yaşamış olmak sayılır mı hiç? Yaşamayacaksak madem, neden gönderilmişizdir dünya âlemine o halde? Sadece hayatta kalmanın birtakım yollarını bulabilelim diye mi? Çağımızın insanı ne yazık ki hayatta kalarak idame ettiriyor yaşamını... Oysa yaşamak, kutsal bir gayedir... Nefes aldığı halde hiç yaşamadan göçüp gitmiş insanların, hiç hatırlanmayacak hikâyelerine sahne olan modern bir dünyada yaşıyoruz gibi gelmiyor mu sana da?

Konunun çok varlıklı olmakla, meşhur olmakla, konfor içinde yaşamakla, lüksle, rahatlıkla hiç ilgisi yok. Bunlara sahip olanların da çoğu mutsuz, tatminsiz, boşlukta, arayış içinde ve yalnız... Anksiyetelerden anksiyetelere koşuyoruz. Hep bir buhran, hep bir sıkıntı, hep bir belirsizlik, kaygı, mutsuzluk, korku,

anlamsızlık ve boşluk... Zaman zaman küçük oyalanmalarla, küçük eğlencelerle gelip geçici rahatlamalar, anlık iyileşmeler yaşıyoruz ama köklerimizdeki mutsuzluk, tatminsizlik ve huzursuzluk yerli yerinde duruyor.

Kimsenin mucizelere inancı kalmamış gibi değil mi?

“O iyilik ve mutluluk hali, o tatmin duygusu sanki hiç yaşanmayacak bundan sonra... Kim kaybetmiş ki biz bulalım mucizeleri? Hem neymiş ki mucize? İnsanın hayatında en fazla üç beş tane oluyor işte...” düşüncesi artık bir inanca dönüşmüş neredeyse. Nerede yitirdik mucizelere olan inancımızı?

Tabii ki yanlış bilgilerle, yanlış uygulamalarla, yanlış tekniklerle büyük hayal kırıklığına uğradığımız her yerde yitirdik mucizelere olan inancımızı...

Hep büyük sonuçlara bakmaya yönlendirildik. Hep o uzak ve devasa kırılmalara, döngülere, dönüşümlere baktık ve onları aradık. Büyük mucizelerin ve büyük mutlulukların hikâyelerini dinleyip peşine düşürüldük hırsıyla ve yorucu bir tutkuyla... Hep göze batan bir sonuç aradık ama çok önemli bir sırrı, çok kıymetli bir detayı, her şeyi değiştirebilme gücüne sahip o çok lazım gelen kuralı ıskaladık.

Büyük mucizeler ve büyük sonuçlar, küçücük olağanüstü anların bir araya getirilebilmesiyle mümkün olur.

Burada “an”da kalmaktan, “şimdi”de durmaktan söz etmiyorum. Olağanüstü anlar sihirli anlardır ve her andır. Kutsanmadığı ve fark edilmediği sürece bu olağanüstü anlardan büyük mucizeler ummak boşunadır. Küçümsediğin küçük anlar, aslında olağanüstü anların tohumlarıdır. Göze batan bir mucize görmek için olağanüstü anları görmek, izlemek, anlamak, almak ve kutsamak zorundasın... İşte bunu kaybettiğinde hiçbir teknik çalışmaz. Her şey cereyan eder, zaman akar gider ama yaşamında hiçbir şey görünür olmaz. Olağanüstü anlar her

andır, kesintisizdir, su gibi akmaktadır, gürül gürüldür, lakin toplamak gerekir, tane tane alıp biriktirdiğinde, üzerine yağanı gördüğünde, hayatın karşına çıkardıklarında veya çıkarmadıklarında sana sunduğu bilgileri alıp kabul ettiğinde, kocaman bir mucize gözle de görünür hale gelir artık.

Peki nedir olağanüstü anları görmek, izlemek, anlamak ve almak? Nerede aranır, nerede bulunur, nereden çıkarılır, nasıl kullanılır, ne yapmak gerekir?

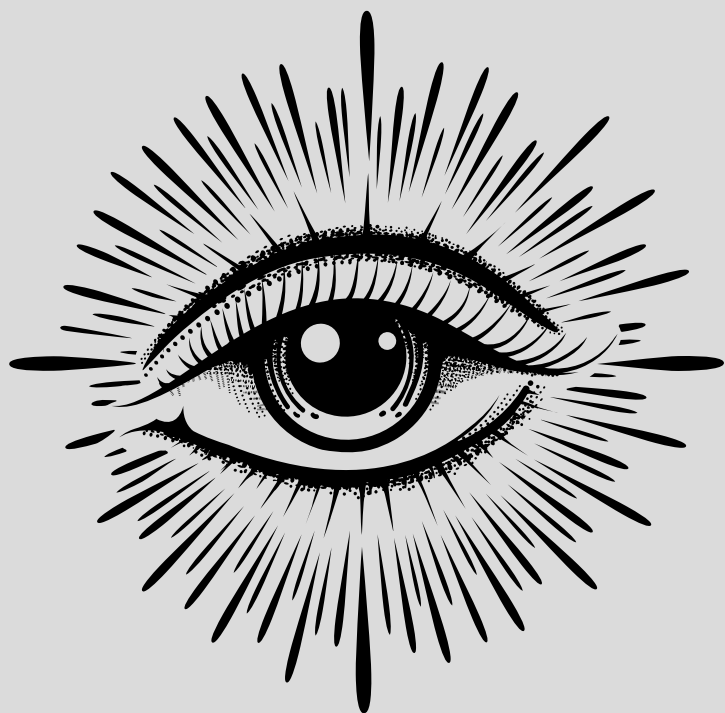
İşte bu kitabın konusu tam olarak bu...

Olağanüstü anları kutsamak.

Yaradan, sana büyük sırrı verdi ama görmüyorsun.

Neden mi?

Hayır, çok gizli bir yere koymadı, bilakis gözünün önüne bıraktı...

Eğer Bir Şeyi Gizlemek İstiyorsan Onu Göz Önünde Bir Yere Bırak

Nörobilimci David Eagleman'ın çok sevdiğim bir kitabı var.
Incognito...

Bir bölümde insan beyninin aslında ne kadar dikkatsiz olduğundan söz ediyor. Bir şeye gözlerimizi dikmiş olmanın onu aslında gördüğümüz anlamına gelmediğini söylüyor.

Mesela şöyle bir görsel veriyor:

IIIIIIIIIIIIII

Baktığında ne görüyorsun?

Evet, dikey çizgilerden meydana gelen bir şekil ya da dizi-
lim... Peki ama "Burada kaç dikey çizgi var?" diye sorulduğun-
da işler değişiyor. Artık kendimizden emin değiliz, net değiliz...
Gözümüzü bir şekle diktik, baktık ama aslında tam olarak gör-
medik. Kaç çizgi olduğu sorulduğunda kalakaldık.

Yolda yürürken karşımızdaki insana çarpabiliyoruz, para üs-
tünü aldık mı almadık mı emin olamayabiliyoruz, dün üzerimiz-
den çıkardığımız kıyafeti nereye kaldırdığımızı hatırlayamaya-
biliyoruz, navigasyon olmadan artık adres bile bulamıyoruz, eve
dönüş yolumuzu değiştirdiğimizde huzursuz oluyoruz...

Yani kısacası bilimadamlarının da altını çizdiği üzere
dikkatsiz ya da sandığımız kadar dikkatli değiliz aslında diyelim.